

ਬੇਫੇਦਰੇ ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੋਢ, ਜੇ. ਜੇ.

ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬ ਦਾ ਜਵਾਬ।

1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ 893 .

21 ਮਾਰਚ 1984

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 37 ਅਤੇ 62 (10) ਅਤੇ (12)— ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ— ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ—ਤਾਰੀਖ—ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਯਮਤਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਕੀ ਧਾਰਾ 62(12) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਉਲੰਘਣਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਨੁਕਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (12) ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(12) ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਯਮਤਤਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 7, 8 ਅਤੇ 10)।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 18 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਸੋਢੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 21 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ: -

- (a) ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੋ, ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ (ਪੀ-3 ਅਤੇ ਪੀਏ) ਅਤੇ ਇਮਪਿਊਨਡ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨਾਂ (ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-2) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਓ।
- (b) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ।
- (c) ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟੇ।

ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐਸ.ਐਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

- (d) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਓ।
- (e) ਇਸ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਮਤਿਆਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਓ।
- (f) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜੇ.ਆਰ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਪਵਨ ਬਾਂਸਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਐਚ.ਐਸ ਬੇਦੀ, ਡੀਏਜੀ, (ਪੰਜਾਬ), ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਕੇ.ਐਸ.ਕੰਵਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) ਇੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਸੰਗਤ ਵੱਲੋਂ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(2) 30 ਦਸੰਬਰ 1975 ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1976 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 62(10) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P/3), ਪਰ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸ਼ੁਧਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P/4) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ 1 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 62(10) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਲੋੜ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ "ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।"

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੇ.ਆਰ. ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਸੀ-ਇਕ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ।

ca,sc (supra) ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ.ਐਫ. ਐਚ. ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

“ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਲ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੋ ਲਗਾਤਾਰ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮੋਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। - ਰੂਪ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ; ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਾਟਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਸੰਸਦੀ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਖੋਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਘਾ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰ., ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ. (6), ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ" ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦਾ 31) ਦਾ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਾ ਥੋਂ © ਰੀਮਤਰੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਐਕਟ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:--

“ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਲ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੋ ਲਗਾਤਾਰ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮੋਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। - ਰੂਪ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ; ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਾਟਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਖੋਜੀ ਨੇ ਸੰਸਦੀ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਘਾ ਸਿੰਘ ਐਡ ਕੰ., ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ. (6), ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ" ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦਾ 31) ਦਾ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਾ ਐਫ.

ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ"। ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਯਮਤਤਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ S. 97(2) ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(12) ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ, ਸੀਪੀ ਅਤੇ ਬੋਰਾਰ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 78(8) ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਬੋਰਾਰ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਵਨਸਪਤੀ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। *v. ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸ਼ੇਗਾਓ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (5)*। ਜਿੱਥੇ ਅਕਟੂਏ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 67 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ।

(10) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ *ਜ਼ਰੀਰ ਸਿੰਘ-ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)*, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (10) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ, ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1980 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਟੈਕਸ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1980 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ ਉਲੰਘਣਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਨੁਕਸ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ S. 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਧੀ ਹੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

(11) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਦਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਇਕਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

(5) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 4201

(6) ਏਆਈਆਰ 1983 ਪੀ.ਬੀ. & Hry. 315.

ਐਂਗਲੋ-ਫ੍ਰੈਂਚ ਡਰੱਗ ਕੰ., (ਪੂਰਬੀ) ਲਿਮਟਿਡ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੇਲਕੋ
ਫਾਰਮਾ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਇੱਥੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(12) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਠੀਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ

ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(12) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ